

Waarom? Wat als? Stel dat? Of... – Column

door Marleen

Eerst even een kleine terugblik voor ik verder ga...

Wat een waslijst aan klachten had ik toch. Ik was er zo klaar mee! Waar komt het vandaan en wat is eraan te doen? Zo ging ik half 2018 naar de huisarts die me na veel aandringen doorstuurde naar een internist voor verder onderzoek.

En zo kwam ik in september 2018 bij internist Karin. Karin heeft veel onderzoek gedaan en kwam met de diagnose foliumzuur te laag, dus zo kreeg ik een recept mee om 3 maanden foliumzuur te slikken, met alle gevolgen van dien. Binnen een korte tijd kon ik nog maar moeizaam lopen, viel ik regelmatig en had ik veel pijn.

Gelukkig vonden we na een lange weg zoeken in maart 2019 mijn huidige internist Victor en kon ik binnen een week al aan B12-injecties beginnen. Gelukkig sloeg de B12 snel aan en ging ik me al snel heel veel beter voelen, maar met het beter voelen en steeds meer kunnen, kwam ik er ook achter dat mijn voeten en benen ernstig achter bleven. Dat zorgde voor veel zorgen, want waarom verandert mijn lichaam in positieve zin op zo verschrikkelijk veel vlakken en gaan mijn voeten eerder achteruit dan vooruit? Ook de boosheid nam toe naar mijn oude huisarts Karel en oude dokter Karin, stel dat... als ze nu eerst dit hadden gedaan, of zus, of zo, of...

Ik ga hier nu niet verder over schrijven, dat heb ik eerder al eens gedaan en die kun terug lezen in de volgende links: <https://onzichtbaarziek.nl/foliumzuur-kan-geen-kwaad-column/> en <https://onzichtbaarziek.nl/sluipmoordenaar/>.

Mijn man voelde mijn boosheid

Eind van de zomer van 2019 was ik zo boos. Het had nooit zover hoeven te komen als dokter Karin en dokter Karel meteen goed hadden gehandeld, of dat denk ik, zeker weten doe je het nooit. Mijn man voelde mijn boosheid en vroeg of ik niet een brief naar ze wilde schrijven. Natuurlijk wilde ik dit en dat deed ik ook. Zowel ééntje voor dokter Karel als ééntje voor dokter Karin. Het duurde even voor ze klaar waren, maar uiteindelijk heb ik ze allebei op de post gedaan.

Dokter Karel was op dat moment niet actief meer werkzaam als huisarts, maar de directeur van de praktijk heeft me laten weten dat hij de brief heeft doorgestuurd. Helaas heb ik daar op de dag van vandaag nooit meer wat van gehoord. Na ruim een half jaar besloot ik dokter Karin een tweede brief te sturen. Geen idee wat ik zou verwachten of moest verwachten. Karel was geen huisarts meer, die is uit het vak gestapt, dus wat kon ik daar nog mee... maar Karin stuurde ik de brief nog wel een tweede keer dus... Ik moest het gevoelsmatig gewoon nog een keer versturen.

Daar zat ik dan, bij mijn oude internist

Nog geen week na het tweede keer versturen van de brief kreeg ik reactie van haar. Ze had me gebeld en mijn voicemail ingesproken. Ik hoorde haar zeggen dat ze op korte termijn graag een afspraak wilde maken om over deze situatie te praten en dat buiten haar spreekuur om zodat ze voldoende tijd voor ons had. En zo gezegd zo gedaan: twee weken later zaten we in het ziekenhuis te wachten tot we naar binnen werden geroepen. Dave was mee en de avond ervoor had ik een stuk tekst geschreven omdat ik bang was dicht te klappen en dan niet te kunnen vertellen wat ik graag zou willen vertellen.

We werden op tijd binnengeroepen en het eerste wat ze zei, nadat ze had verteld dat ze het fijn vond dat we er waren en dat ik haar een brief had geschreven, was dat ze zo geschrokken was van het gebeuren. Ze had mijn dossier erbij gepakt en zag inderdaad dat mijn B12 (die zij destijds ook had

aangevraagd te prikken in de hele lange lijst) wel laag was en dat ze nooit de foliumzuur zomaar had mogen geven. Ze maakte haar excuses en dat voelde voor mij zo goed! Nee, het geneest helaas niet, maar hopelijk heb ik een arts kunnen laten zien wat de mogelijke gevolgen zijn en dat dit mogelijk bij een andere behandeling niet zo ver was gekomen. En misschien hiermee voor anderen dit niet hoeven mee te maken.

Na bijna een uur binnen te hebben gezeten en te hebben gepraat, vroeg ze aan me of ik nog wat wilde vertellen/zeggen/vragen. Ik pakte mijn brief erbij. Ze moest lachen. Ik vertelde haar dat ik bang was dat ik dicht zou klappen en daardoor niet mijn ding kon zeggen. Ze vroeg nog of er iets bijzonders in stond, maar dat stond er niet meer. Alles was besproken en ik heb kunnen zeggen wat ik wilde zeggen. Aan het einde gaf ze aan dat ze zeker ook met haar collega en mijn nieuwe internist Victor wilde overleggen over het herstel van mijn voeten en benen, wat mogelijk is en ze wilde zich graag verder verdiepen in het B12 gebeuren. Ze vroeg of we na een aantal weken een nieuwe afspraak konden maken zodat wij, maar ook zij, dit konden laten bezinken en dat we er later verder over zouden praten.

Tekst gaat verder onder de advertentie

Een paar weken later

De tijd ging vrij vlot. Zelf was ik na het eerste gesprek erg opgelucht. Dit had ik nooit verwacht en ik merkte dat mijn boosheid weg was. Na een aantal weken zaten we weer in de wachtkamer tot we bij dokter Karin naar binnen konden.

Ze vroeg hoe het ging, of ik nog vragen had, hoe het vorige gesprek voor me was geweest en ook vertelde ze wat ze met dokter Victor had besproken. Het was een heel fijn en open gesprek. Ze vertelde dat ze me graag wilde laten doorsturen naar een neuroloog, dokter Renske, een collega van haar. Ze

denkt aan een vorm van (poly)neuropathie en aangezien mijn oude neuroloog niets wil laten onderzoeken, wil ze graag een andere neuroloog naar mijn voeten en benen laten kijken.

Op nieuw de malle molen in

Zo gezegd zo gedaan gingen we met goede moed naar mijn nieuwe huisarts, dokter Gerard in dit verhaal. Ik vertelde mijn hele verhaal, ook wat dokter Karin me had verteld en dat ik graag doorverwezen zou willen worden naar dokter Renske. De huisarts snapte mijn verhaal helemaal en vond het ook verstandig om verder onderzoek te doen. Hij gaf aan, na het horen van mijn verhaal, dat neuropathie beter past bij mijn klachten dan Functionele Neurologische Stoornis, FNS.

Het gekke was dat in die tijd veel verschillende disciplines die in de zorg werken, vroegen of ik geen neuropathie had. Uiteindelijk kon ik eind september in het ziekenhuis terecht en krijg ik binnenkort de uitslag. Hier zal ik de volgende keer ook verder over schrijven.

** Alle namen van artsen, specialisten en mensen die niet met hun eigen naam erin willen staan zijn verzonnen ivm. privacy.